

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Øieblikket Nr. 10

Citation: Kierkegaard, Søren: "Øieblikket Nr. 10", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 13*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2009 , s. 1r. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-oi10-txt-shoot-idc07d1084-b7cc-41b3-95b1-5f91dc599694.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 13

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

Hvad Gjensvaret svarer.

Der er skrevet Folianter og Folianter for at vise og vise, hvorpaa man skal kjende hvad der er sand Christendom.

Dette lader sig gjøre paa en langt simplere Maade.

Tilværelsen er: akustisk. Agt blot paa, hvad Gjensvaret svarer, og Du skal strax vide, hvilket der er hvilket.

Naar da En forkynder Christendom i denne Verden saaledes, at Gjensvaret svarer »herlige, dybe, alvorsfulde Christen, Du bør ophøies i Fyrstestanden o: s: v:«: saa viid dette betyder, at hans Christendoms Forkyndelse er, christeligt, en nedrig Løgn. Det er ikke ubetinget vist, at En, der gaaer med Bøilen om Benet, er en Forbryder, thi man har Exempler paa, at den borgerlige Øvrighed har dømt en Uskyldig; men det er evig vist, at Den, som – ved at forkynde Christendom! – vinder alt Jordisk, han er en Løgner, en Bedrager, han har paa eet eller andet Punkt forfalsket den Lære, der af Gud er lagt saaledes an, i et saadant stridende Forhold til denne Verden, at det er umuligt, evigt umuligt, sandt at forkynde hvad Christendom i Sandhed er uden at komme til at lide i denne Verden, forskudt af den, forhadet, forbandet.

Naar En forkynder Christendom saaledes, at Gjensvaret svarer »han er gal«: saa viid, dette betyder, at der er betydelige Momenter af sand Christendom i hans Forkyndelse, men uden at den dog er det nye Testamentes Christendom. Han maa have truffet Punktet; men formodentlig trykker hverken hans mundtlige Forkyndelse eller hans Forkyndelse ved sin Leven stærkt nok, saa han, christeligt, glider for let over, hans Forkyndelse dog ikke er det nye Testamentes Christendom.

Men naar En forkynder Christendom saaledes, at Gjensvaret svarer »bort af Jorden med det Menneske, han fortjener ikke at leve«: saa viid, dette er det nye Testamentes Christendom.

Der staaer aldeles uforandret som i vor Herres Jesu Christi Tid Livsstraf paa at forkynde hvad Christendom i Sandhed er, at den er, hadende sig selv at elske Gud, hadende sig selv at hade alt Det, hvori et Menneske har sit Liv, alt Det, der for ham er Livet, Det, for hvis Skyld han, selvisk, vil have Gud til Hjælp for at faae det, eller for at trøstes over, at han ikke faaer det eller over Tabet af det – der staaer aldeles uforandret Livsstraf paa at forkynde det i Charakter. At forkynde det i Charakter; thi hvis Forkynderen ikke er i Charakter af hvad han siger, vel endog, hvad jo i vore Tider ansees for det langt Større, spiller den Objektive, saa hans Liv udtrykker lige det Modsatte, saa faae vi Former af det Interessante, som aldrig reise Forfølgelse; tvertimod, al Charakterløshed behager denne Verden.

Men »Christenheds« Fortjeneste er: ved Hjælp af Læren om at Christendommen er perfectibel at have gjort Christendommen om til Verdslighed. Herved falder naturligviis Forfølgelse bort, thi det er jo utænkeligt at Verdslighed skulde forfølge Verdslighed. Dette var den første Løgn: at gjøre Christendom om til Verdslighed. Den anden Løgn er saa: at Verden nu er blevet tolerant, har gjort et Fremskridt, at der ikke mere finder Forfølgelse Sted – der er nemlig ikke Noget at forfølge.

Ja, Christendommen er perfectibel! Og det gaaer bestandigt fremad! Christendommen kom ind i Verden og fandt denne fortabt i Verdslighed og jordisk Higen og Stræben. Christendommen lærte saa: Forsagelse. Men, siger Christenhed, Christendommen er perfectibel, herved kan vi ikke blive staaende, Forsagelse er et Moment; vi maae gaae videre – til: Profiten leve! Hvor raffineret! Hedenskabet var Verdslighed før Forsagelse, Christenheds Verdslighed er med Paastand paa at være: høiere end Forsagelsen, som er en Eensidighed.